

Blog: Met mijn CI naar de musical Tina Turner

Marja de Kinderen HoorCoach bij Slechthorend Amsterdam en CI drager Mei 2022

Voor alles is een eerste keer. Samen met mijn dochter Lizzy ben ik naar de musical Tina Turner geweest in het Beatrixtheater in Utrecht. Het was de eerste keer na corona én de eerste keer voor mij met mijn CI.

Ik vond het best spannend om te gaan. Had niet helemaal het vertrouwen dat ik met mijn CI net zo zou kunnen genieten als met mijn hoorapparaten. Om de lat niet te hoog te leggen, zei ik tegen mezelf dat ik al blij zou zijn als de muziek acceptabel zou klinken en ik redelijk wat kon verstaan. Maar zin om te gaan had ik volop en Lizzy ook.

Waar is de ringleiding?

Bij binnenkomst informeerden we meteen waar de ringleiding verkrijgbaar was. De dame van de kaartjescontrole had geen idee. De medewerkster proefde het woord in de mond met een niet begrijpende blik. Het blijft bijzonder dat als je informeert naar ringleiding,

mensen geen idee hebben waarnaar je vraagt. Ik moet soms gewoon gniffelen hierbij. En zelfs Lizzy deed dat want we hadden zoiets ook eens aan de hand gehad bij een ander theater waar we van het kastje naar de muur werden gestuurd en van hot naar her werden verwezen. Het advies van de medewerkster was dat de ringleiding misschien bij de garderobe zou zijn. Anders zouden we op zoek moeten gaan naar de medewerker met een licht blauw bloesje aan (zij had een donker blauw bloesje aan).

Denk dan aan meteen kleuren die de hiërarchie aangeven ofwel stratificatie zoals ik bij sociologie heb geleerd. Nee, de ringleiding was niet bij de garderobe. Weer niet begrijpende gezichten. Misschien in het souvenirwinkeltje. Ineens popte de medewerker met een licht blauw bloesje naast ons op. Jazeker! De ringleiding was in het genoemde souvenirwinkeltje op te halen. Even een formuliertje invullen en een borg € 20 betalen (wie heeft er tegenwoordig nog contant geld op zak?) of een ID inleveren (👤). De ringleiding connect meteen met mijn CI en hoortoestel dus een headset was niet nodig. De ringleiding omgehangen en op naar toilet, versnapering en zaal. Onze plaatsen waren hoog en trappen op zonder leuning blijven voor mij een evenwichtsoefening. Gelukkig had ik een helpend handje van Lizzy bij me. We hadden prachtige plaatsen.

De voorstelling

Het feest kon beginnen. Ik kon de teksten redelijk verstaan maar niet alles. Dacht dat het aan mijn slechthoerendheid lag. Maar het gold, bleek achteraf, ook voor Lizzy dus dat hebben we voor lief te nemen. Mogelijk speelde ook het accent van sommige spelers van de cast een rol. Accenten blijven lastig voor me. Bovoentiteling met tekst heeft echt een meerwaarde voor iedereen.

Het verhaal was duidelijk om het verloop goed te kunnen volgen. De muziek klonk prima. Door de ringleiding komt het direct in mijn hoofd lijkt het. Bekende en minder bekende nummers. Van de bekende nummers/ hits als 'Rolling like a river' en 'What's love got to do with it' kon ik volop genieten. Dat klinkt echt mooi. Voor minder bekende nummers is de beleving minder voor me en volg ik vooral de beat en geniet van de beleving om in het theater te zijn.

Na de pauze heb ik grotendeels zonder ringleiding geluisterd. Dat ging ook prima. Het verstaan van de teksten is wat lastiger. Er valt meer weg. De muziek klinkt prima.

Ik ben zelf met mijn CI weer heel veel gaan genieten van geluid in de vrije ruimte, ook thuis. Het voelt minder ingeklemd in mijn hoofd en het is minder vermoeiend.

Missie geslaagd

Dus volop genoten. Ik kan met een gerust hart nog vaker gaan en afwisselend met en zonder ringleiding luisteren. Een keuze te hebben is prettig. En soms is die er gewoon niet en dan valt er niet te kiezen. Bovoentiteling blijft een grote wens. Sowieso was het supergezellig om met Lizzy op stap te zijn. En het is natuurlijk een beleving om in zo'n theater te zijn. Missie geslaagd.